

FE 2: La fela di danse!

Nu skruva fiolen (1770)

La fela di danse
når du har stemt sin streng,
født i himmelseng
som din fars poeng
og den moderlige tåre!
Beredt til å sanse
i Bacchi høye stand,
legg nå fela an,
vis at buen kan
øse klanger av din åre!
Du svette, javel,
da vet jeg hva som leger;
den skjønneste mamsell
som fyller ditt beger,
som, som, som ... som for oss alle!
Og syndefallet
skjer vel helst en annen kveld!

I nymfenes skare
er du den rette mann,
at du vil og kan
over all forstand
vekker vinterbleke sjeler!
En ildfull fanfare
vil tenne våre båll!
Hvilket edelt mål,
Fader Berg sin skål!
Dine toner er juveler
i dagenes støv,
et smykke for vårt minne
før piker tygger drøv
så trette og trinne,
som, som, som ... som vi blir alle!
Og syndefallet
enses ei når man er døv!

Jeg elsker det skjønne
forkledt som nymf og vin,
men man er ei svin,
det er god latin
å ta en og en av gangen;
en nymf i det grønne
og vin i høye krus,
det er to slags rus,
som kan vris og snus,
velg deg eplet eller slangen!
Min broder, gi tål!
Spill opp for valgets kvaler!
Den siste som si'r skål!
blir enslig betaler,
som, som, som ... som frelser alle!
Og syndefallet,
det er Sankte Fredmans mål!

Mitt prosjekt «Bellman på norsk/Bellmaniaden» er hilst velkommen av det svenske «Bellman-sällskapet». Det har fått omtale i deres medlemsblad «Hvad Behagas?», tittel etter et satirisk tidsskrift Belmann ga ut. Der valgte de å trykke denne teksten, hvilket gledet meg, da mine «ordbilder» her avviker betydelig fra Bellmans. Men jeg tror at Bellmans budskap kommer klart fram, forhåpentligvis klarere for norske ører.

*Her henvender Fredman seg til spillemannen Fader Berg, men han gir også uttrykk for sin egen sinnstemning. Han avslutter med å stå fram som **Sankt Fredman**, og som sådan vil han ut til folket for å utøve sine gjerninger. Forbildet er apostelen Paulus, men Fredman har litt andre mål enn ham...*

Ant. svenske vers: 3

© Freddie Langrind

